

1	Kilpailun yleistiedot	1
1.1	Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus	1
1.2	Osanottajat	1
1.3	Arviointiryhmä	1
1.4	Kilpailun kulku ja arvostelu	1
2	Kilpailutehtävän kuvaus ja arvosteluperusteet	2
2.1.1	Kilpailualue ja ympäristö	2
2.1.2	Asemakaava ja rakennusoikeus	2
2.1.3	Rakennettavuus ja kunnallistekniikka	3
2.1.4	Yleisiä suunnittelun lähtökohtia	3
2.1.5	Huoneistojakauma ja asunnot	4
2.1.6	Yhteistilat	4
2.1.7	Muut tilat	5
2.1.8	Pihajärjestelyt	5
2.1.9	Esteettömyys	5
2.1.10	Pysäköintijärjestelyt	5
2.1.11	Kustannus- ja tehokkuustavoitteet	5
2.1.12	Elinkaari-, energiatehokkuus- ja olosuhdetavoitteet	6
2.2	Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet	6
3	Yleisarvostelu	8
3.1	Yleistä	8
3.2	Asemakaava ja kaupunkikuva	8
3.3	Yhteistilat ja piha	9
3.4	Talotyypit ja asunnot	10
4	Ehdotuskohtaiset arviot	11
4.1	Ehdotus 1 nimimerkki "Sr."	11
4.2	Ehdotus 2 nimimerkki "Kotikulmat"	12
4.3	Ehdotus 3 nimimerkki "Niitty-Villa"	13
4.4	Ehdotus 4 nimimerkki "Livian puutarha"	14
4.5	Ehdotus 5 nimimerkki "Letkajenkka"	15
5	Kilpailun tulos	16
5.1	Kilpailun ratkaisu	16
5.2	Arviointiryhmän suositus jatkotoimenpiteiksi	17
5.3	Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus	18
5.4	Ehdotusten tekijät	19

Kuvaliite kilpailuehdotuksista

1 KILPAILUN YLEISTIEDOT

1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus

Helsingin seurakuntayhtymä järjesti yhteistyössä Helsingin kaupungin kanssa arkkitehtuurikutsukilpailun senioriasumiseen soveltuvien asuinkerrostalojen suunnittelemisesta Viikin Latokartanoon tontille 36227/1.

Kilpailun tarkoituksena oli löytää kaupunkikuvallisesti, arkkitehtonisesti ja toiminnallisesti korkeatasoinen, kohtuuhintainen, energiatehokas ja toteutuskelpoinen suunnitelma, jossa toiminnalliset, esteettiset, tekniset ja taloudelliset vaatimukset sekä käytettävyys, koettavuus ja kohteen elinkaariominaisuudet on ratkaistu optimaalisesti ja tasapainoisesti. Lisäksi kilpailun tarkoituksena oli toimia suunnittelijan valintamenettelynä.

1.2 Osanottajat

Kilpailuun valittiin Suomen hankintalain mukaisen ilmoittautumismenettelyn kautta kutsuttavaksi seuraavat viisi arkkitehtitoimistoa:

- Arkkitehtiryhmä A6 Oy
- Arkkitehtitoimisto Brunow & Maunula Oy
- Arkkitehtitoimisto Kirsi Korhonen ja Mika Penttinen Oy
- Kirsti Sivén & Asko Takala Arkkitehdit Oy
- Playa Arkkitehdit Oy

1.3 Arviointiryhmä

Kilpailuehdotusten arvostelun suoritti arviointiryhmä, johon kuuluivat:

Helsingin seurakuntayhtymän edustajina

- Jaana Närö, kiinteistökehityspäällikkö, pj
- Markku Koskinen, kiinteistöjohtaja
- Anne Kostianen, johtava diakoniasihtööri
- Seppo Lamminen, tilapalvelupäällikkö
- Niko Parikka, hankekehitysinsinööri
- Riitta Asikanius, Yhteisen kirkkoneuvoston nimeämä jäsen
- Kauko Nyroos, Yhteisen kirkkoneuvoston nimeämä jäsen

Helsingin kaupungin edustajina

- Tuomas Eskola, arkkitehti (Viikki-Kivikko-projekti), kaupunkisuunnitteluvirasto
- Heikki Rinne, projektinjohtaja (Viikki), talous- ja suunnittelukeskus, kehittämissasto

Kilpailijoiden nimeämänä edustajana

- Hannu Huttunen, professori, arkkitehti SAFA

Arviointiryhmän ulkopuolisina asiantuntijoina toimivat Risto Aalto ja Tiina Luhtanen, Haahtela-rakennuttaminen Oy (laajuus- ja kustannusanalyysit), Topi Tissari, Pöry CM Oy (energiatehokkuus ja olosuhteet) sekä TKK:n MONA-hankkeen tutkijat Leena Aalto ja Ira Verma (ikäntyvien asuminen).

Kilpailuhankkeen valmistelusta ja toteutuksesta vastasi konsulttina Pöry CM Oy yhteistyössä seurakuntayhtymän kanssa. Arviointiryhmän sihteerinä toimi Päivi Etelämäki, hankekehitysasiantuntija, arkkitehti, Pöry CM Oy.

1.4 Kilpailun kulku ja arvostelu

Kilpailu alkoi 14.1 ja päättyi 7.5.2010.

Kilpailutehtävän esittelytilaisuus järjestettiin 2.2.2010. Esitykset sekä muistio tilaisuudesta toimitettiin kilpailijoille.

Kilpailija eivät esittäneet arviointiryhmälle kirjallisia kysymyksiä.

Kilpailijoiden tuli testauttaa kilpailuehdotustensa vaatimustenmukaisuus energiatehokkuuden ja kustannustehokkuuden osalta suuntaa-antavasti järjestäjän kustantamalla ja osoittamalla, vaitiolovelvollisilla asiantuntijoilla (Tiina Luhtanen ja Topi Tissari) kilpailuaikana.

Määräaikaan mennessä saapui viisi kilpailuehdotusta, jotka kaikki täyttivät kilpailuohjelman vaatimukset ja hyväksyttiin arvosteltaviksi. Ehdotusten nimimerkit avaamisjärjestyksessä olivat:

1. ”Sr.”
2. ”KOTIKULMAT”
3. ”Niitty-Villa”
4. ”LIVIAN PUUTARHA”
5. ”LETKAJENKKA”

Kilpailuehdotuksista laadittiin arviointiryhmän ulkopuolisten asiantuntijoiden toimesta laajuus- ja kustannusanalyysit, energiatehokkuusarviot sekä arviot ikääntyvien asumisen näkökulmasta. Ulkopuolisten asiantuntijoiden kirjalliset lausunnot ovat saatavissa erikseen pyydettyäessä (jaana.naro@evl.fi tai paivi.etelamaki@poyry.com).

Arviointiryhmä kokoontui arvioimaan ehdotuksia kolme kertaa ja arviointiryhmän jäsenistä muodostettu, pienempi työryhmä lisäksi kolme kertaa.

2 KILPAILUTEHTÄVÄN KUVAUS JA ARVOSTELUPERUSTEET

2.1.1 Kilpailualue ja ympäristö

Kilpailualue sisältyy rakenteilla olevaan Latokartanon IV:n osa-alueeseen, joka ko. tonttia 36227/1 sekä sen eteläpuolella olevaa korttelia 36232 lukuun ottamatta on lähes kokonaisuudessaan valmiiksi rakennettu.

Kilpailualue käsitti Viikin Latokartanon asuinkerrostalojen korttelialueeksi varatun tontin 36227/1 sekä viereiset, tätä tonttia palvelevat autopaikkojen korttelialueet 36227/2 ja 36229/1. Lisäksi kilpailutehtävään sisältyi asuinkerrostalotontin ja Agrominkadun toisella puolella sijaitsevan palvelutalon (kortteli 36223/3) välisen kulku-yhteyden suunnittelu.

Tontin 36227/1 (AK) pinta-ala on 4 512 m², tontin 36227/2 (LPA) pinta-ala on 1 566 m² ja tontin 36229/1 (LPA) pinta-ala on 306 m². Tontit 36227/1 ja 2 sekä 36229/1 ovat Helsingin seurakuntayhtymän omistuksessa. Kilpailualueella ei ole rakennuksia eikä säilytettävää kasvillisuutta.

2.1.2 Asemakaava ja rakennusoikeus

Kilpailualueella on voimassa kaupunginvaltuuston 17.4.2002 hyväksymä asemakaava nro 11020. Asemakaava oli kilpailijoita sitova, kuitenkin niin, että siitä voitiin tehdä vähäisiä poikkeuksia perustelluista syistä (esimerkiksi rakennusalasta poikkeaminen).

Asemakaavassa tontille 36227/1 on merkitty kolme nelikerroksisen rakennuksen ra-

kennusala, joille on osoitettu rakennusoikeutta yhteensä 7 200 k-m². Tämän lisäksi asemakaavassa edellytetään, että tontille rakennetaan monikäyttötiloja (liike-, toimisto-, koulu-, päiväkot-, sosiaalipalvelu- yms. tilaa tai useita kortteleita palvelevaa huoltotilaa) vähintään 100 k-m² sekä liiketilaa vähintään 200 k-m². Monikäyttötilan tulee sijaita Agronominkadun varressa olevalla rakennusallalla. Askartelu-, kerho- ja vastavaa yhteistilaa tulee asemakaavan mukaan rakentaa 1,5 % tontin asuinkerrosalasta. Tilat saa sijoittaa osittain myös tontin ulkopuolelle rakennettaviin yhteiskerhotiloihin.

Tontit 36227/2 ja 36229/1 on merkitty autopaikkojen korttelialueiksi (LPA), joille saa sijoittaa tontin 36227/1 autopaikat. Asemakaavan mukaan LPA-korttelialueen kautta saa ajaa viereiselle asuintontille.

2.1.3 Rakennettavuus ja kunnallistekniikka

Kilpailualue on savikon reuna-alue, jossa hienorakeisten maakerrosten päällä on ohut kerros karkearakeisia kivennäismaalajeja. Alue on rakennettu esikuormittamalla ja luonnonmaakerrosten päällä on täytemaakerroksia.

Peruslähtökohtana on, että rakennukset ja kiinteät painumaepätasaisuuksille herkätkenteet perustetaan paaluperustukselle, ja piha- ja johtorakenteet esirakennetun maan varaisesti. Kellaria ei saa rakentaa.

Suunnittelussa tuli ottaa huomioon sade- ym. vesien hidastamista koskeva asemakaavamääräys

2.1.4 Yleisiä suunnittelun lähtökohtia

Helsingin seurakuntayhtymä rakennuttaa tontille vapaarahoitteisen kohteen, johon tulee joko pelkästään vuokra-asuntoja tai vuokra-asuntojen ja omistusasuntojen muodostama kokonaisuus. Tavoitteena on tehdä rakennuksista arkkitehtonisesti, toiminnallisesti ja teknisesti laadukkaita, pitkäikäisiä ja energiatehokkaita. Asunnot tulee suunnitella kohtuuhintaisiksi sekä asuttavuudeltaan hyväksi ja joustaviksi. Hankkeen investointi- ja ylläpito- sekä tulevien vuosien korjauskustannusten täytyy olla kohtuullisia, jotta vuokrataso voidaan pitää kilpailukykyisenä.

Asunnot tuli suunnitella normaaliasumista koskevien määräysten ja ohjeiden puitteissa siten, että ne soveltuvat hyvin myös senioriasukkaille. Asuntojen pohjaratkaisujen tuli olla toimivia, huolellisesti suunniteltuja ja mitoitetuja, kuitenkin riittävän ”yleispäteviä” niin, että ne palvelevat monenlaisia käyttäjäkuntia ja asukkaiden vaihtuvia tarpeita. Suunnittelussa tuli ottaa huomioon koettavuus, käytettävyys, näkymät, valaistusolosuhteet ja avaruuden tuntu niin itse asunnon kuin kokonaisratkaisunkin (sisäänkäynti, porrashuoneet, piha, yhteistilat) osalta. Myös turvallisuus- ja orientoitumistekijät niin sisä- kuin ulkotiloissakin tuli huomioida suunnitteluratkaisussa. Sekä asunnoissa että yhteisissä tiloissa toivottiin toteutuvan luontoyhteys, mikä on erityisesti pitkään sisätiloissa oleskelemaan joutuville tärkeää. Jatkosuunnittelun yhteydessä tullaan tutkimaan ympäristön moniaistisuutta tukevia ratkaisuja.

Hankkeessa varaudutaan siihen, että senioriasukkaat voivat tukeutua viereisen vanhusten palvelutalon palveluihin. Asuinkerrostalotontin ja palvelutalon välille tuli suunnitella helppo, sujuva, turvallinen ja mahdollisuuksien mukaan suojattu kulkuyhteys. Palvelutalosta alustavasti suunniteltu yhdyssilta ei ollut sitova lähtökohta, vaan kilpailijoiden toivottiin esittävän kevyempiä ratkaisuja. Esitetyn yhteyden tuli olla sellainen, että kokonaisratkaisu toimii ilmankin sitä.

2.1.5

Huoneistojakauma ja asunnot

Asunnot tuli suunnitella pääosin pientalouksien käyttöön. Suunnitelmassa tuli kuitenkin esittää, miten pienasuntoja voidaan tarvittaessa yhdistää isommiksi perheasunnoiksi. Asuntojen osuus tuli pyrkiä maksimoimaan siten, että asumiseen huonommin sopivat paikat pohjakerroksessa käytetään muina tiloina.

Ohjeellinen huoneistojakauma:

huoneistotyyppi	pa. noin m ²	kpl (noin)	% / lkm (noin)
1 H + KK / TK + ALK.	36	24	20
2 H + KK / TK	42 - 50	43	35
2 H + K	50 - 58	37	30
3 H KK / TK / K	62 - 70	18	15

keskipinta-ala noin 50   yhteensä noin 122 huoneistoa.

Asuntojen suunnittelussa tuli kiinnittää erityistä huomiota:

- Tehokkaaseen tilankäyttöön
- Asuttavuuteen, myös erilaisten käyttäjäryhmien kannalta
- Muuntojoustavuuteen; asuntokautuma tulee suunnitella siten, että asuntoja yhdistämällä saadaan muodostettua toimivia suurempia huoneistoja. Asuntojen keittiötilat tulee pyrkiä suunnittelemaan siten, että keittiökalusteiden määrän säätäminen/keittiötyypin muuttaminen olisi mahdollista. Huonetilat tulee pyrkiä suunnittelemaan yleispäteviksi, monenlaiset kalustusratkaisut salliviksi.
- Valoisuuteen ja avaruuden tuntuun tehokkaasta mitoituksesta huolimatta sekä luontoyhteyden toteutumiseen (pitkät näkymät, aukotus)
- Oleskelutilojen (keittiö, olohuone, ulkotila) muodostamaan kokonaisuuteen
- Asuntokohtaisiin ulkotiloihin (lasikuisti, lasitettu parveke tai asuntopiha), niiden liittymiseen asuntoon sekä niiltä avautuviin näkymiin
- Asuntojen eteistiloihin, niiden ”kutsuvuuteen”, tilankäytön tehokkuuteen ja vaatesäilytyksen lisäksi apuvälineiden tms. varusteiden säilytysmahdollisuuksiin.

2.1.6

Yhteistilat

Yhteistilat tuli suunnitella ja mitoittaa ”normaali”asumisen mukaan kuitenkin siten, että ne mahdollistavat ja tukevat senioriasumiseen liittyviä tavoitteita kuten yhteisöllisyyttä ja sitä kautta saavutettavaa viihtyvyyden ja turvallisuuden tunteen lisääntymistä. Yhteistilojen toivottiin mahdollistavan monipuolisen, sosiaaliseen kanssakäymiseen kannustavan toiminnan. Yhteistilat tuli sijoittaa keskeisesti, luontevasti ja helposti saavutettaviksi kulkureittien varrelle. Pitkien käytävätilojen syntymistä tuli välttää. Piha-alue tuli nähdä osana yhteistiloja hyödyntää mahdollisuuksien mukaan tilallisesti ja toiminnallisesti.

- Kerhotila

Tontille tuli suunnitella asemakaavan vähimmäisvaatimuksen mukainen, 54 m² kerhotila. Mitoitus perustuu siihen, että Latokartanon viisi asukastaloa ovat myös asukkaiden käytettävissä. Kerhotila tuli sijoittaa pääsisäänkäynnin yhteyteen maantasoon, keskeisesti kulkureittien varrelle. Sen toivottiin avautuvan yhteispiha-alueelle niin, että toiminnot voivat sään salliessa laajentua ulkotilaan. Kerhotila tuli suunnitella viihtyisäksi ja mahdollisimman moneen käyttöön soveltuvaksi (oleskelu, seurustelu, lehtien lueskelu, mahdollisuus atk-työpisteeseen internetyhteyksineen, harrastetoiminta, kokoontumiset, juhlat). Kerhotilaan voi sijoittua asukkaiden itsensä järjestämiä palveluja. Kerhotila sai olla liitettävissä monitoimitilaan niin, että ne tukevat toisiaan toi-

minnallisesti.

- Pesula

Pesulan käyttö tuli nähdä myös sosiaalisena, arkiviihtyvyyttä ja turvallisuutta lisäävänä toimintana. Sen tuli sijoittua kerhotilan lähelle ja sen toivottiin avautuvan piha-alueelle.

- Saunatilat

Saunatilojen suunnittelussa oli otettava huomioon turvallisuus ja esteettömyys. Yksi saunaosasto tuli suunnitella ja mitoittaa soveltuvaksi myös liikkumis- ja toimintaesteisille. Jokaisesta asunnosta oli oltava sisäyhteys asuntoa palvelemaan saunatilaan.

- Ulkoiluvälinevarastot

Ulkoiluvälinevarastoihin tuli olla helppo ja sujuva pääsy.

Polkupyörien talvisäilytykseen, kesäaikaiseen pysäköimiseen ja lukitsemiseen porashuoneiden läheisyyteen sekä riittävään tilamitoitukseen tuli kiinnittää huomiota.

- Jätetilat

Jätetilat oli suunniteltava asukkaiden kannalta helposti saavutettaviksi ja käytön kannalta turvallisiksi. Tilojen tuli olla huollettavissa kadulta tai LPA-alueelta.

2.1.7

Muut tilat

Muita tiloja tuli suunnitella asemakaavan edellyttämä vähimmäismäärä (liiketilaa 200 k-m² ja monikäyttötilaa 100 m²). Liike- ja monikäyttötilat tuli sijoittaa toistensa yhteyteen Agronominkadun varrelle. Tilakokonaisuuden oli tarvittaessa oltava jaettavissa pienempiin yksiköihin. Tiloissa voidaan ajatella toimivan esimerkiksi hyvinvointipalveluja kuten kampaamo, hieroja, jalkahoitola tms. Monikäyttötila sai olla liitettävissä asukkaiden kerhotilaan.

Muita kuin edellä mainittuja liike- ja palvelutiloja tai kerrosalan lisäksi sallittuja yhteis-/ työtiloja ei saanut suunnitella.

2.1.8

Pihajärjestelyt

Kilpailuehdotuksessa tuli esittää yleispiirteinen pihasuunnitelma eri toimintoihin. Pihajärjestelyt tuli suunnitella viihtyisäksi ja yhteisöllisyyttä tukevaksi ottaen huomioon erikäiset käyttäjät sekä mahdollisuuksien mukaan eri vuodenaajat. Pihan tuli tukea esteettömyyttä ja turvallista liikkumista. Sinne tuli suunnitella sekä aurinkoisia että varjoisia oleskeluympäristöjä. Pihan toivottiin toiminnallisesti ja visuaalisesti nivoutuvan osaksi yhteistiloja.

2.1.9

Esteettömyys

Suunnittelussa tuli ottaa huomioon RakMk G1 ja F1 vaatimukset sekä Helsingin rakennusvalvontaviraston esteettömyystulkinnat.

2.1.10

Pysäköintijärjestelyt

Asukkaiden autopaikat tuli sijoittaa viereisille LPA-korttelialueille. Asemakaavan kilpailualueella koskeva autopaikkanormi on enintään 1 ap / 100 m² asuntokerrosalaa. Siitä on toteutettava vähintään 70 %, mutta kaikki autopaikat tulee esittää.

2.1.11

Kustannus- ja tehokkuustavoitteet

Suunnitteluratkaisuissa tuli pyrkiä kokonaistaloudellisuuteen siten, että asetetut arkkitehtoniset, toiminnalliset ja laadulliset tavoitteet, toteutuskustannukset sekä elinkaaritalous ovat optimoituja ja tasapainossa keskenään. Tavoitehinta syksyn 2009 hinta-

tasossa (Haahtela-indeksi 73) on 2700 € / asm².

Tehokkuuden tavoitteelliset tunnusluvut olivat:

- asuinhuoneistoala = 0,84 x k-m²
- bruttoala = 1,55 x asm²+200+100

2.1.12

Elinkaari-, energiatehokkuus- ja olosuhdetavoitteet

Kohteessa pyritään hyvään elinkaaritalouteen, huollettavuuteen, energiatehokkuuteen sekä terveelliseen, turvalliseen ja viihtyisään sisäilmastoon. Energiatehokkuudessa pyritään energiatehokkuusluokkaan A/B. Rakennuksen lämmöneristävyuden ja ilmanpitiävyyden osalta pyritään matalaenergiarakennustasoon, joka on vuoden 2010 rakentamismääräystasoa tiukempi. Sisäilmaston laatutasossa pyritään vähintään Sisäilmastoluokitus 2008 mukaiseen sisäilmastoluokkaan S2/S3+ (ohjelman tavoitetta tarkennettiin kilpailutehtävän esittelytilaisuudessa). Lämpöviihtyvyyteen kiinnitetään erityistä huomiota.

Suunnittelussa tuli pyrkiä riskittömiin ratkaisuihin, joissa on huomioitu:

- valittujen päärakenteiden helppo ylläpidettävyys ja huollettavuus
- materiaalien ja rakenneratkaisujen kestävyys ja pitkäikäisyys sekä kosteustekninen toimintavarmuus

Huoneistojen suunnittelussa tuli pyrkiä muuntojoustavuuteen (ks. 2.1.5).

Ratkaisut kilpailuehdotuksissa tuli esittää tarkoituksenmukaisella tarkkuudella siten, että olennaiset asiat tulevat esille.

Kilpailuehdotuksista arvioitiin rakennuksen vaipan ominaislämpöhäviöt ja niistä aiheutuva lämmitystehontarve, energiankulutus ja energiatehokkuus sekä asuinhuoneistojen vuotuiset lämpöolosuhteet. Energiatehokkuuden tunnusluvut laskettiin sekä brutto- että asuinpinta-alaa kohden, joten tilankäytön tehokkuus vaikutti asuinpinta-alaa kohti laskettuihin tunnuslukuihin.

2.2

Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet

Ehdotusten arvioinnissa kiinnitettiin erityistä huomiota seuraaviin tekijöihin:

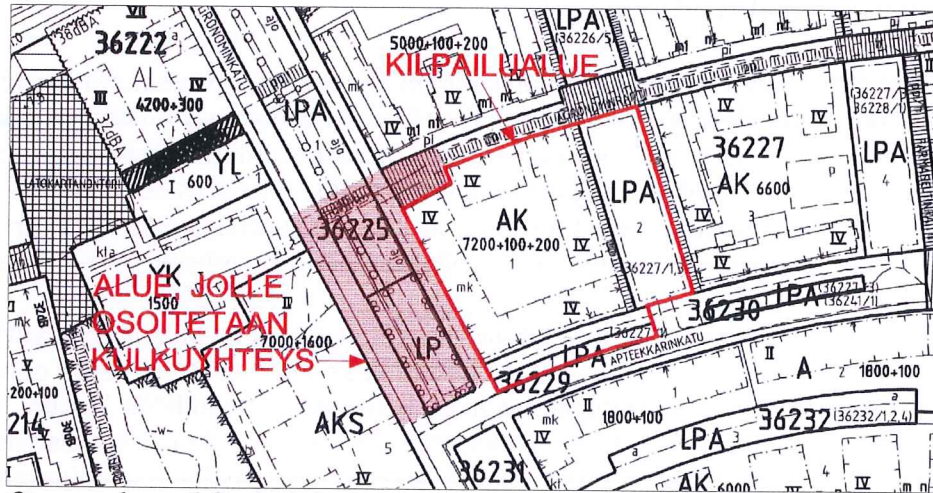
- kaupunkikuvallinen ja arkkitehtoninen kokonaisuus
- ehdotuksen toiminnalliset ominaisuudet ja soveltuvuus niin senioriasukkaille kuin muille käyttäjäryhmille, elinkaarijoustavuus
- yhteis-, liikenne- ja ulkotilojen saavutettavuus, toimivuus, käytettävyys, viihtyisyys ja koettavuus, turvallisuus ja esteettömyys
- asuntojen toimivuus, käytettävyys, tilankäytön tehokkuus, viihtyisyys ja kalustettavuus
- tilaohjelmassa ja suunnitteluohjeissa asetettujen tavoitteiden saavuttaminen
- ratkaisun toteuttamiskelpoisuus ja kokonaistaloudellisuus, asetettujen taloudellisten ja energiatehokkuustavoitteiden toteutuminen

Kokonaisratkaisun ansioita ja ehdotuksen kehityskelpoisuutta pidettiin tärkeämpänä kuin yksityiskohtien virheettömyyttä.

Kilpailualue etelästä, ©KMO, Hki

Ote asemakaavayhdistelmästä

Ote Latokartanon havainnekuivasta

3.1

Yleistä

Kilpailu tuotti odotetun valikoiman ehdotuksia. Muuten monelta osin sitova ohjelma ja asemakaava määräyksineen ja ohjeineen määritteli ehdotusten yleisluonteen. Näennäisestä yhtenäisyydestä huolimatta kilpailu tuotti erilaisia kiinnostavia ratkaisuja, jotka poikkesivat toisistaan etupäässä arkkitehtuurinsa ja kilpailualueen kaupunkikuvallisen tulkinnan osalta. Yksikään kilpailija ei jälleen kerran ollut kyennyt ratkaisemaan kaikkia ongelmia ja samalla luomaan uutta ja ennen näkemätöntä suunnitelmaa, mutta kilpailun kokonaistulos antaa tilaajalle monipuolisen kuvan niistä mahdollisuuksista, joita tilaohjelma ja paikka reunaehtoineen tarjoavat.

Ehdotukset olivat odotusten mukaisesti ammattitaitoisesti ja osaavasti laadittuja, joskin niiden työstön asteissa oli jonkin verran eroja. Selvänä puutteena - erityisesti korttelin luonnetta ja painotusta senioriasumiseen ajatellen - voidaan pitää heikkoa panostusta pihatilojen suunnitteluun sekä senioriasumisen teeman innovatiiviseen tarkasteluun. Pihan käsittelyn osalta on mainittava poikkeuksena ehdotus ”Livian puutarha”, jossa on ansiokas pihasuunnitelma.

Esteettömyyteen liittyviin kysymyksiin oli ehdotuksissa paneuduttu vaihtelevin painotuksin, mutta yleisesti voidaan sanoa, että kaikki ehdotukset on tältä osin kehitettävissä ikääntyvien tarpeita hyvin palveleviksi. Senioriasuminen ei sinänsä kuitenkaan poikkea ns. normaaliasumisesta, jonka myös tulisi täyttää esteettömyyden vaatimukset ”kokonaisvaltaisesti”. Esteettömyys ei saa olla suunnittelua määräävä perusperiaate vaan pikemminkin suunnitelmaan sisäänrakennettu ja sisäistetty ominaisuus.

Kustannusohjauksen tavoite näyttää saavutetun, koska tavoitehintojen ylitykset pysyivät kohtuullisissa rajoissa eikä kokonaisuutta arvioidessa voida nähdä ohjauksen vaikuttaneen kielteisesti arkkitehtoniin ominaisuuksiin tai miljööön laatuun. Eräät ehdotukset jopa alittivat tavoitetason odotusten vastaisesti. Kokonaisuutena voidaan todeta, että kaikki ehdotukset ovat pienin korjauksin kustannuksiltaan toteutuskelpoisia, joten näillä ominaisuuksilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta arviointiin.

Myös energiatehokkuuden arvioinnissa ehdotukset asettuivat samalle viivalle vaikka erojakin oli nähtävissä, kun niitä tarkastellaan erilaisin mittarein. Kaikki ehdotukset asettuivat energiatehokkuusluokituksessa selkeästi B-luokkaan. A -luokan saavuttaminen olisi vaatinut lisätoimenpiteitä. Yleisesti tekijät olivat ehdotuksissaan pitäytyneet nykyisin voimassa olevien energiamääräysten täyttämiseen eikä uusia innovatiivisia keinoja esitetty sen enempää itse suunnitelmissa kuin teknisissä tai rakenteellisissa ratkaisuissa.

3.2

Asemakaava ja kaupunkikuva

Kilpailuohjelmassa edellytettiin asemakaavan noudattamista pieniä poikkeamia lukuun ottamatta. Kilpailijat ovat lukeneet ohjelmansa. Poikkeamat ovat ehdotuksissa lähinnä rakennusalojen ja kerrosalan vähäisiä ylityksiä. Yhdenkään kilpailuehdotuksen toteuttaminen ei vaatisi asemakaavan muutosta.

Asemakaavan kaupunkikuvallisten tavoitteiden tulkinnassa ehdotusten välillä on jonkin verran eroja. Ääripäitä edustavat ehdotukset ”Sr.” ja ”Kotikulmat”, joissa tekijät ovat tavoitelleet sekä toisistaan poikkeavaa mittakaavaa ja rakeisuutta että yhteisestä julkisivumateriaalista huolimatta monella tapaa erilaista arkkitehtonista ilmettä. Viikin kaupunkikuvallisen ilmeen kannalta edullisena on arviointiryhmässä pidetty pienem-

piin yksiköihin jäsenyviä rakennusmassoja ja katujulkisivujen pääosin yhtenäistä räystäskorkeutta ja nelikerroksisuutta.

Julkisivujen materiaalikäsittely vaihtelee ehdotuksissa jonkin verran. Tarjolla on puhtaaksi muurattua tiiltä ja rappauspintaa sekä erilaisia väritysratkaisuja tehostepinnoista yhtenäisiin koko korttelin ulkojulkisivun kattaviin voimakkaisiin väripintoihin. Arvioinnin yhteydessä on pohdittu korttelin värityksen suhdetta ympäröiviin asuinkortteleihin, mutta myös Agronominkadun vastapuolelle nousevaan palvelukeskukseen. Arviointiryhmässä todettiin, että lähtökohdan tulisi olla asemakaavan ja lähiympäristön suunnitteluohjeen hengen mukainen. Uuden korttelin tulisi sitoutua ja liittyä riittävän omaleimaisena yksikkönä asuinkorttelien ryhmään ja erottua kirkon ja palvelukeskuksen muodostamasta julkisten rakennusten rintamasta. Tummat värisävyt koettiin paikalle vieraksi. Korttelin katujulkisivujen yhtenäistä kokoavaa materiaali- ja värisävyä pidettiin toivottavana.

Kortteli liittyy kaupunkirakenteessa Agronominkadun ja Agronominraitin risteykseen sijoittuvaan pieneen aukioon, joka muodostaa kaupunkitilassa tärkeän aksentin. Arvioinnissa on pidetty hyvänä, että ehdotuksissa aukion asema on suunnitelmissa otettu huomioon toiminnallisesti, erityisesti maantasokerroksen yhteistiloja sijoitettaessa ja korttelin liikennejärjestelyissä. Ansiona on myös pidetty, jos ehdotus massoittelee ja julkisivujen käsittelyllään hienovaraisesti tukee ja korostaa aukion kaupunkirakenteellista asemaa. Erityisesti ehdotukset ”Sr.” ja ”Letkajenkka” ovat tulkinneet raikaa ja oivaltavasti asemakaavan antamia kaupunkikuvallisia mahdollisuuksia ja viiteitä. Ehdotuksen ”Kotikulmat” kaupunkikuvallisia keinoja on pidetty jossakin määrin ylimittäisinä ja järeinä.

3.3

Yhteistilat ja piha

Yhteistiloilla oli kilpailussa normaaliasumista suurempi merkitys erityisesti sosiaalisen yhteisön muodostumisen kannalta. Myös ohjelman painottuminen pieniin asuntoihin edellytti ”puuttuvien” asuineliöiden korvautumista toimivilla ja asuinpiiriä laajentavilla yhteistiloilla. Korttelin oli kilpailuohjelmassa oletettu tukeutuvan palvelujen osalta pääasiassa lähiympäristön oleviin ja tuleviin palveluihin, mm. läheisiin kaupallisiin palveluihin sekä viereisen kirkon ja rakenteilla olevan palvelukeskuksen tarjoamiin palveluihin. Kortteliin tulevat palvelut oli määritelty kilpailuohjelmassa tarkasti ja kilpailijat olivat pidättäytyneet pääosin ohjelman mukaisissa tiloissa.

Kaikissa ehdotuksissa yhteistilat saunatiloja ja joitakin yksittäisiä ratkaisuja lukuun ottamatta oli sijoitettu maantasoon. Sijoituksessa oli eroja. Pääosassa ehdotuksia kerho huone ja pesula oli sijoitettu siten, että ne avautuivat korttelipihaan. Monitoimitilan luonne oli ymmärretty vaihtelevammin ja sen sijaintikin vaihteli pihan puolelta kadun puolelle. Liiketilat sijoittuivat odotetusti ja kaupunkirakenteen kannalta oikein Agronominkadun varteen, lähinnä korttelin luoteiskulmaan aukion yhteyteen. Parhaissa ehdotuksissa yhteistilat kytkeytyivät luontevasti pihaan, toisiinsa ja lisäksi Agronominkadun ja -raitin risteykseen sijoittuvaan aukioon ja muodostivat keskenään joustavan, muunneltavan ja tilallisesti rikkaan kokonaisuuden. Erityisesti ehdotus ”Sr.” tarjoaa eläytyvän ja monipuolisesti käytettävän yhteistilakokonaisuuden. Ehdotuksessa ”Letkajenkka” monitoimitilasta on oivaltavasti muodostettu tilallisesti kaunis, korttelia koava yhteistila, joka samalla toimii korttelin ”pääsisäänkäyntinä” Agronominkadun suunnasta ja yhdistää korttelin vastapäiseen palvelutaloon.

Saunatilojen sijoittelussa ilmeni ilahduttavaa erilaisuutta. Useimmissa ehdotuksista saunatilat oli sijoitettu erilleen ylimpään tai kattokerrokseen, jolloin niiden yhteyteen oli mahdollisuus saada väljät ja katseilta suojatut ulkotilat. Kattokerrokset tarjosivat

myös laajoja ja monipuolisia näkymiä. Osassa ehdotuksista saunat sijaitsivat maantasossa. Tämä on mahdollista, mikäli ulkotilat ja niiden intimitetti ja suojaus voidaan ratkaista. Tiivis kortteli tarjosi siihen niukalti mahdollisuuksia. Maantasosauna on kuitenkin tällä hetkellä tarpeettomasti hyljeksitty vaihtoehto. Kilpailun korttelissa se olisi parhaimmillaan kerhon tai pesulan yhteyteen liitettynä voinut tarjota uusia yhteisöllisyyttä monipuolistavia mahdollisuuksia. Kiinnostava vaihtoehto on esitetty ehdotuksessa ”Letkajenkka”, jossa saunat sijaitsevat 2. kerroksessa keskeisesti ja laajojen parvekkeiden kautta pihalle avautuen. Ratkaisu ei ole ongelmaton, mutta tuo uuden näkökulman talosaunojen rooliin asuinrakennuksessa.

Pihojen ideointi ja suunnittelu on monien asutosuunnittelukilpailujen tapaan jäänyt ehdotuksissa luvattoman vähälle huomiolle. Pihasuunnitelmaa ei osassa ehdotuksia ole ollenkaan ja toisissa suunnittelu on jäänyt joko toiminnallisen jäsentelyn tasolle tai pelkäksi kuvailuksi selostuksessa. Kilpailukorttelin tyyppisessä tiiviissä korttelissa ja erityisesti ikääntyvien asukkaiden näkökulmasta pihan merkitys on kuitenkin suuri. Asuinympäristö tulisi nähdä rakennuksia laajempina kokonaisuutena, jossa ulkotiloilla ja niiden toiminnalla ja ilmeellä on tärkeä asema. Kiitettävän poikkeuksen ehdotusten joukossa muodostaa ehdotus ”Livian puutarha”, jossa pihasuunnitelma hulevesialtaineen ja monipuolisen kasvillisuutensa sekä pihan tarjoamien osallistumismahdollisuuksien vuoksi on lähes ehdotuksen kiinnostavinta antia.

3.4

Talotyytit ja asunnot

Kilpailuasiakirjoissa esitetty ohjeellinen tilaohjelma ja asuntojen pieni keskikoko ovat pitkälle määritelleet ehdotusten asuntojen luonteen. Esitetyt asunnot ovat monelta osin toistensa kaltaisia. Valitusta asuntorunkotyypistä ja massoitteiluperaatteista johtuen joitakin eroja kuitenkin löytyy.

Neljä ehdotusta viidestä (ja osin viideskin) ovat pienestä asuntokoosta johtuen päätyneet halkaistuun, suhteellisen leveään talorunkoon ja keskikäytävän avulla tuotettuun tehokkaaseen syöttöön. Tällöin ongelmaksi muodostuu asuntojen yksipuolinen avautuminen yhteen suuntaan ja joidenkin asuntojen suuntautuminen valaistukseltaan ja näkymiltään epäedulliseen suuntaan. Yhteen suuntaan avautuvat asunnot ovat alttiita myös suurille lämpökuormille ja ilmastoinnin ongelmille, vaikka niiden suuntaus olisikin valaistuksen kannalta edulliseen suuntaan. Kilpailijat ovat joutuneet pohtimaan ja arvottamaan näitä kysymyksiä. Yksiselitteistä vastausta tuskin voidaan antaa.

Ehdotuksissa ”Sr.” ja ”Letkajenkka” edellä mainittuja ongelmia on lievennetty onnistuneesti murtamalla ja jaksottamalla lamellirakennetta massoitteulun keinoin, jolloin asuntoja on voitu avata useampaan suuntaan ja siten saatu monipuolistettua tilallisia, valaistus- ja näkymäominaisuuksia. Samalla keskikäytävälle on saatu valoa ja näkymiä ulos. Ehdotus ”Kotikulmat” on muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta pyrkinyt johdonmukaisesti suuntaamaan asunnot lännen ja etelän suuntaan. Tämä on ollut mahdollista käyttämällä sivukäytäväratkaisua, jolloin etuna ovat sekä valoisat käytävät että olosuhteiltaan yhtäläiset, pääosin valoisat asunnot. Koska asuntojen ikkunoiden sijoittaminen sivukäytävien varteen on hyvin rajoitettua, ongelmaksi muodostuvat asuntojen syvä putkimainen muoto ja osan asuintiloista jääminen rungon keskelle. Ehdotukset ”Niitty-Villa” ja ”Livian puutarha” tarjoavat asuntorakentamisessamme viime vuosikymmeniltä tutuksi tulleita ratkaisuja, joiden toimivuus puutteista huolimatta on testattu. Em. ehdotuksissa on ulokeparvekkeiden avulla saavutettu laajempia näkymäsektoreita valoisuutta.

Asunnot ehdotuksissa ovat pääosin ammattitaitoisesti suunniteltuja ja pienet koot huomioon ottaen toimivia ja kohtuullisen hyvin kalustettavia. Tehokas syöttö on pai-

koin johtanut epäedullisiin ratkaisuihin ja mitoitusongelmiin eteistiloissa. Valtaosassa asuntoja on asuintiloihin saatu väljyyden tuntua ja toimivuutta yhdistämällä keittiöt ja oleskelutila yhdeksi kokonaisuudeksi. Ratkaisu on tämän hetken asuntosuunnittelussa yleinen, mutta ei aina paras mahdollinen. Joissakin ehdotusten asuntotyypeissä tilojen toiminnallinen jäsentely oli vajavaista ja erityisesti oleskelutilojen kalustettavuuteen ei ollut kiinnitetty riittävästi huomiota.

Yleisesti voidaan sanoa, että väljyyden lisääminen ja lisäneliöt toisivat joustavuutta ja vaihtoehtoja asuntoratkaisuihin. Myös esteettömyyden kriteerit täytyisivät lisäneliöiden turvin paremmin, joskin ehdotuksissa esteettömyys toteutuu yllättävän hyvin huolimatta tiukoista reunaehdoista.

4 EHDOTUSKOHTAISET ARVIOT

4.1 Ehdotus 1 nimimerkki "Sr."

Tekijä on tulkinnut ehdotuksessa asemakaavaa määrätietoisesti ja sen tavoitteita ymmärtäen. Agronominkadun ja Agronominraitin risteyksen aukiota on korostettu pienin, mutta harkituin elein ja sijoittamalla liike- ja yhteistilat monipuolisesti sen yhteyteen. Aukiota on luontevasti jatkettu yli Agronominkadun palvelukeskuksen puolelle. Yhtenäinen yksiaineinen korttelikokonaisuus on rauhallinen ja arkkitehtuuriltaan samalla sekä ajaton että tämän hetken virtauksia hyödyntävä. Valittu massoittelu pyrkii välttämään perinteistä lamellitalon järjestelyä. Rakennusryhmä on sisäänvedoin jaettu ulkokehällä vaihtelevan kokosiin yksiköihin, jotka luovat korttelille miellyttävän pientä mittakaavaa. Yhtenäisen korkuinen räystäslinja, sopivasti varioitu rasterimainen ikkuna-aukotus ja parvekkeiden verhoaminen osaksi rakennusvolyymia antavat kokonaisuudelle Viikkiin sopivan esikaupunkitalomaisen ilmeen.

Sisäpihan rikkaampi tornimaisten osien ja sisäänkäyntien väriseinien rytmittämä massoittelu luo pihan miljööstä vaihtelevan "kylämäisen". On vahinko, ettei tekijä on jaksanut paneutua pihan suunnitteluun tekstin lyhyttä mainintaa lukuun ottamatta. Ehdotuksessa ovat ulkotilat ja niiden käsittely tärkeänä osana asumisen ympäristöä jääneet muutenkin liian vähälle huomiolle huolimatta siitä, että suunnitelma tarjoaa laajan yhtenäisen pihan ja mielenkiintoisia paikkoja reittien ja sisäänkäyntien yhteydessä.

Yhteistilat on sijoitettu maantasokerroksessa harkitusti ja tilallisesti rikkaasti. Kerhotilan paikka julkisen aukion tuntumassa, pihaan avautuen on oivaltava ja monitoimitilan, kerhon ja pesulan muodostama kokonaisuus tarjoaa tiloille monipuoliset käyttömahdollisuudet. Ajatus koko korttelin kiertävästä sisä- ja ulkotiloja yhdistävästä kulkureitistä on hauska, mutta sitä heikentää sen osittainen vaikeakulkuisuus. Esteettömyys on ehdotuksessa otettu huomioon, mutta vaikeista korkeusolosuhteista johtuen osa luiskista on optimisen lyhyitä. Massoittelun monimuotoisuus on tuonut tilallisen rikkauden vastapainona mukanaan myös osin vaikeasti hahmotettavia reittejä ja orientoitumisvaikeutta. Saunatilat torniosissa ovat selkeät ja hyvin saavutettavat ja tarjoavat rauhallisen ja katseilta suojatun tilan, mutta näkymät ja sijainti kattotasolla antaisi mahdollisuuden laajempiin yhteisöllisyyttä paremmin korostaviin ja käyttömahdollisuuksiltaan monipuolisempiin ulkotiloihin. Esitetyt pienet parvekkeet ovat vaatimatomat ja harkitsemattomasti suunnatut. Kuivaustila kattokerroksessa on pesutiloihin ja asuntoihin nähden virheellisessä paikassa.

Sisäänkäynnit porrashuoneisiin on sijoitettu artikuloitusti pihan kehällä sijaiseville "pienoisaukioille", jotka ovat paikoin varjoisia. Porraskäytävät ovat valoisat ja ehdotuksen keskikäytäväratkaisu on onnistunut ja avaa sekä näkymiä korttelin ulkotiloihin että valoa suhteellisen pitkien käytävätilojen päihin.

koin johtanut epäedullisiin ratkaisuihin ja mitoitusongelmiin eteistiloissa. Valtaosassa asuntoja on asuintiloihin saatu väljyyden tuntua ja toimivuutta yhdistämällä keittiöt ja oleskelutila yhdeksi kokonaisuudeksi. Ratkaisu on tämän hetken asuntosuunnittelussa yleinen, mutta ei aina paras mahdollinen. Joissakin ehdotusten asuntotyypeissä tilojen toiminnallinen jäsentely oli vajavaista ja erityisesti oleskelutilojen kalustettavuuteen ei ollut kiinnitetty riittävästi huomiota.

Yleisesti voidaan sanoa, että väljyyden lisääminen ja lisäneliöt toisivat joustavuutta ja vaihtoehtoja asuntoratkaisuihin. Myös esteettömyyden kriteerit täytyisivät lisäneliöiden turvin paremmin, joskin ehdotuksissa esteettömyys toteutuu yllättävän hyvin huolimatta tiukoista reunaehdoista.

4 EHDOTUSKOHTAISET ARVIOT

4.1 Ehdotus 1 nimimerkki "Sr."

Tekijä on tulkinnut ehdotuksessa asemakaavaa määrätietoisesti ja sen tavoitteita ymmärtäen. Agronominkadun ja Agronominraitin risteyksen aukiota on korostettu pienin, mutta harkituin elein ja sijoittamalla liike- ja yhteistilat monipuolisesti sen yhteyteen. Aukiota on luontevasti jatkettu yli Agronominkadun palvelukeskuksen puolelle. Yhtenäinen yksiaineinen korttelikokonaisuus on rauhallinen ja arkkitehtuuriltaan samalla sekä ajaton että tämän hetken virtauksia hyödyntävä. Valittu massoittelu pyrkii välttämään perinteistä lamellitalon järjestelyä. Rakennusryhmä on sisäänvedoin jaettu ulkokehällä vaihtelevan kokosiin yksiköihin, jotka luovat korttelille miellyttävän pientä mittakaavaa. Yhtenäisen korkuinen räystäslinja, sopivasti varioitu rasterimainen ikkuna-aukotus ja parvekkeiden verhoaminen osaksi rakennusvolyymia antavat kokonaisuudelle Viikkiin sopivan esikaupunkitalomaisen ilmeen.

Sisäpihan rikkaampi tornimaisten osien ja sisäänkäyntien väriseinien rytmittämä massoittelu luo pihan miljööstä vaihtelevan "kylämäisen". On vahinko, ettei tekijä on jaksanut paneutua pihan suunnitteluun tekstin lyhyttä mainintaa lukuun ottamatta. Ehdotuksessa ovat ulkotilat ja niiden käsittely tärkeänä osana asumisen ympäristöä jääneet muutenkin liian vähälle huomiolle huolimatta siitä, että suunnitelma tarjoaa laajan yhtenäisen pihan ja mielenkiintoisia paikkoja reittien ja sisäänkäyntien yhteydessä.

Yhteistilat on sijoitettu maantasokerroksessa harkitusti ja tilallisesti rikkaasti. Kerhotilan paikka julkisen aukion tuntumassa, pihaan avautuen on oivaltava ja monitoimitilan, kerhon ja pesulan muodostama kokonaisuus tarjoaa tiloille monipuoliset käyttömahdollisuudet. Ajatus koko korttelin kiertävästä sisä- ja ulkotiloja yhdistävästä kulkureitistä on hauska, mutta sitä heikentää sen osittainen vaikeakulkuisuus. Esteettömyys on ehdotuksessa otettu huomioon, mutta vaikeista korkeusolosuhteista johtuen osa luiskista on optimisen lyhyitä. Massoittelun monimuotoisuus on tuonut tilallisen rikkauden vastapainona mukanaan myös osin vaikeasti hahmotettavia reittejä ja orientumisvaikeutta. Saunatilat torniosissa ovat selkeät ja hyvin saavutettavat ja tarjoavat rauhallisen ja katseilta suojatun tilan, mutta näkymät ja sijainti kattotasolla antaisi mahdollisuuden laajempiin yhteisöllisyyttä paremmin korostaviin ja käyttömahdollisuuksiltaan monipuolisempiin ulkotiloihin. Esitetyt pienet parvekkeet ovat vaatimatomat ja harkitsemattomasti suunnatut. Kuivaustila kattokerroksessa on pesutiloihin ja asuntoihin nähden virheellisessä paikassa.

Sisäänkäynnit porrashuoneisiin on sijoitettu artikuloitusti pihan kehällä sijaiseville "pienoisaukioille", jotka ovat paikoin varjoisia. Porraskäytävät ovat valoisat ja ehdotuksen keskikäytäväratkaisu on onnistunut ja avaa sekä näkymiä korttelin ulkotiloihin että valoa suhteellisen pitkien käytävätilojen päihin.

Asunnot ovat pääosin tasapainoisesti mitoitettuja ja toimivia. Runsaista kulmista ja sisään vedoista johtuen asunnot on talorungon halkaisusta huolimatta voitu avata useampaan suuntaan, mikä antaa asuntoihin väljyyden ja valoisuuden tuntua huolimatta niiden pienuudesta. Pienen kaksion asuinhuone/alkovi –ratkaisu luo asuntoon toiminnallista monipuolisuutta. Yksiöiden asuinhuoneet olisivat kaivanneet toiminnallista jäsentelyä esim. makuutilan järjestelyssä. Esitetyssä muodossa sekä yksiö että pieni kaksio ovat oleskelutilojensa osalta huonosti kalustettavia. Osa eteistiloista on esteettömyyden näkökulmasta hankalan muotoisia ja ahtaita. Asuntotyyppivalikoimaan olisi kaivannut pienikokoisia kolmioita. Osa asunnoista avautuu heikompiin näkymäsuuntiin, esim. idän suuntaan LPA-alueelle suuntautuvat asunnot, joiden määrä on suhteellisen suuri. Sisäänvedetyt parvekkeet ovat miellyttävästi osa asunnon kokonaisuutta.

Ehdotus täyttää pääosin asetetut energiatehokkuustavoitteet (luokka B) ja on ET-luvultaan paras. Suunnitelma ylittää jossakin määrin asemakaavan mukaisen rakennusoikeuden ja asettuu tehokkuudeltaan ehdotusten keskikastiin. Asuntojen kokonaisuus on 117 ja keskipinta-ala 51,7 m².

4.2 Ehdotus 2 nimimerkki ”Kotikulmat”

Ehdotus poikkeaa jossakin määrin kaupunkikuvalliselta ilmeeltään ja asemakaavallisilta tavoitteiltaan muista ehdotuksista. Korttelikokonaisuus on muovattu neljästä kulmalamelli- ja pistetalomaisesta rakennusmassasta ja korttelin sivut on avattu keskeltä. Rakennusmassojen kulmia on osin korostettu julkisivujen korkeutta kasvattavilla kattokerroksilla. Syntynyt lopputulos on huolimatta eri rakennusmassojen vaihtelevan värisistä tiilijulkisivupinnoista jyhkeän linnamainen ja paikoin sulkeutunut. Yhdistynyt korkeus ja massiivisuus, jota korostavat paikoin umpinainen maantasokerros, kattokerrosten luoma korkea otsa ja ikkuna-aukotuksen luoma ilme, tuottavat suuren mittakaavan, joka ei parhaalla mahdollisella tavalla tue asemakaavan tavoitteita alueella huolimatta siitä, että ehdotus pääosin on kaavan mukainen.

Kortteliratkaisusta johtuen myös Agronominkadun ja Agronominraitin risteuksen aukio on venynyt yli puolen korttelin pituiseksi kadun laajentumaksi ja käynti kortteliin ajautunut kauas katujen risteyksestä, jolloin aukion merkitys korttelia ja palvelutaloa yhdistävänä tilana heikkenee. Aukion ympäröiminen sekundaarituloin ja rakennusten umpinaisuus maantasossa heikentää myös aukion asemaa oleellisesti ja erottaa sen korttelin toiminnallisesta painopisteestä. Tekijä onkin esittänyt toista luontevaa yhteyttä palvelutaloon korttelin keskeltä, jossa sijaitsee yksi korttelin sisäänkäynneistä ja joka sijaitsee hyvin palvelutalon sisäänkäynnin kannalta. Tämän reitin yhteyteen on myös sijoitettu korttelin keskeiset yhteistilat, monitoimitila ja kerhotila sekä pesula. Tilat on kiinnostavasti sijoitettu läpi rungon, jolloin niiden on mahdollista avautua sekä kadulle että pihalle, mikä monipuolistaa korttelin suhdetta kaupunkitilaan. Tilojen sijoittuminen eri puolille porttikäytävää erottaa ne ikävästi toisistaan eikä tue niiden monipuolista yhteiskäyttöä.

Laajat kattokerrostilat kasvattavat rakennusvolyymien kokoa tarpeettomasti. Irtaimistovarastojen sijoittaminen muualle kuin maantasokerrokseen on hyvä tavoite, mutta ratkaisu ei paradoksaalisesti ole poistanut maantasokerroksen umpinaisuutta kaupunkikuvan kannalta kriittisissä kohdissa. Saunatilat ovat reilusti mitoitettuja ja viihtyisät ja niiden laajat terassit on suunnattu optimaalisiin suuntiin. Tämä takaa niiden monipuoliset käyttömahdollisuudet.

Johtuen rakennusten suhteellisen suuresta runkosyvyydestä ja pihan osittaisesta käytöstä asuntokohtaisina pihoina, on yhteispiha jäänyt kovin pieneksi. Yhteiset pihatilat

kytkeytyvät hyvin kerho- ja monitoimitiloihin, mutta sijoittuvat varjoiselle puolelle. Korttelipihan kokoa ja luonnetta ajatellen jää pohtimaan suurehkojen asuntokohtaisten pihojen järkevyyttä, varsinkin, kun ne liittyvät pienimpiin asuntoihin. Korttelin lävis-tävät reitit vaativat myös suuren osan keskeistä pihatilaa ja pilkkovat sen pieniin toi-minnallisiin saarekkeisiin. Ehdotuksessa piha on toiminnallisesti tutkittu, mutta sen kokonaisuutta ja ilmettä ei ole juurikaan pohdittu.

Sisäänkäynnit ja porraskäytävät on tutkittu huolellisesti ja esitetyt hissiratkaisut takaa-vat esteettömyyden maantasokerroksen asuntojen nostosta huolimatta. Liikkumisen apuvälinevarastot ovat väljät ja niiden sijoitus on harkittu.

Ehdotuksessa on hyvin johdonmukaisesti pyritty suuntaamaan asunnot valoisiin il-mansuuntiin. Tekijä on toteuttanut tavoitteensa taitavasti ja ottaen huomioon myös kaupunkikuvan esim. Agronominkadun parvekeratkaisuissa. Esitetty sivikäytävärat-kaisu on valoisa ja avaa näkymiä käytävältä ulos, mutta tuottaa esitetyillä run-kosyvyyksillä suhteellisen syviä putkimaisia asuntoja, joiden keittotilat jäävät vaille suoraa luonnonvaloa. Asunnot ovat mitoitukseltaan tiukkoja, mutta tasapainoisia ja toimivia.

Ehdotus täyttää pääosin asetetut energiatehokkuustavoitteet (luokka B) ja on tarkaste-lussa hyvää keskiluokkaa, energiatehokkuusluku kilpailuehdotuksista heikoin. Suunni-telma ylittää niukasti asemakaavan mukaisen rakennusoikeuden ja on tehokkuudeltaan hyvää keskiluokkaa. Asuntojen kokonaismäärä on suurin, 122 ja keskipinta-ala 51,9 m².

4.3

Ehdotus 3 nimimerkki ”Niitty-Villa”

Ehdotusta leimaa sekä tekijän selostukseen kirjaamissa tavoitteissa että itse suunni-telmassa vahva taloudellisuuteen ja tehokkuuteen pyrkivä ote. Laajuus- ja kustannus-tarkastelu näyttää, että tavoitteissa on onnistuttu, sillä ehdotus on laajuudeltaan lähes tarkalleen ohjelman mukainen ja tehokkuudessaan alittaa selkeästi ohjeavot. Kortteli-ratkaisu perustuu syvärunkoiseen halkaistuun, vähäisin variaatioin toistuvaan lamel-liin. Suunnitelma on perusrakenteeltaan hyvin suoraviivainen ja tekijä on luottanut vanhoihin hyviksi ja tehokkaiksi koettuihin ratkaisuihin muun muassa porraskäytävissä ja sisäänkäynneissä, joissa ei juuri löydy uusia ajatuksia tai nyanssointia. Perusrakenteessa oleva yksioikoisuus näkyy myös kaupunkikuvassa, joskin tekijän esittelemät parvekeratkaisut erityisesti Agronominkadun varrella ovat aiheiltaan omaperäisiä ja kiinnostavia ja luovat korttelille persoonallisen ja herkänkin ilmeen. Julkisivut ovat kuitenkin vaikeasti luettavat ja osin muun suunnitelman kanssa ristiriitaiset. Ehdotus luo muutenkin vaikutelman keskeneräisyydestä.

Maantasokerroksen tilajärjestelyt noudattavat niin ikään asuntorakentamisessa jo tu-tuksi tullutta periaatetta. Yhteistilojen sijoitus ei juuri tue yhteisöllisyyden kehittymistä. Monitoimitilan ja kerhotilan sijoittaminen yksinomaan kadun puolelle Agronominkadun varteen irrottaa ne täysin pihayhteydestä ja tekee niistä luonteeltaan hyvin julki-sia. Myöskään Agronominkadun ja Agronominraitin risteyksen aukiotilaa ei ole hyö-dynnetty korttelin yksityisyyden ja ympäristön kohtaamispaikkana ja yhteys palveluta-loon jää asemapiirustukseen hahmotellun katosrakenteen varaan. Maantasoon sijoite-tut saunat ovat ainoat pihan suuntaan avautuvat yhteistilat. Niiden ongelmaksi muo-dostuvat sijainti liikennereittien puristuksissa ja suojattujen vilvoittelutilojen puuttu-minen. Tekijä on selostuksessa korostanut pihatilan merkitystä ja visioinut sen luon-netta luonnonkasveineen ja viljelypalsoineen, mutta suunnitelma jää ohueksi. Pihan keskelle muodostuu liikenneväylien saartama vihersaareke, jonka suhde rakennuksiin ja tiloihin jää hyvin etäiseksi.

Asuntoratkaisu perustuu toistuvaan viiden asunnon lamelliin, jossa 2...3 huoneen asunnot kiertyvät tehokkaan porraskorjauksen ympärille. Yksiöitä huoneistojakaumassa on vähän, vain 6 kappaletta. Kaksiot ja kolmiot noudattavat samaa periaatetta, jossa olohuone tai keittiön ja olohuoneen muodostama tupa muodostavat asunnon keskeistilan ja muihin huoneisiin kuljetaan sen kautta. Asunnot ovat pääosin hyvin mitoitettuja ja toimivia. Osa eteistiloista on niukkoja. Lähes kaikki asunnot eteläistä lamellia lukuun ottamatta avautuvat vain yhteen suuntaan. Pihan pohjois- ja itäisivuile avautuvien maantasaosuntojen terassit/parvekkeet ovat kulkureittien varressa vailla yksityisyyden vaatimaa suojaa. Piirustuksissa asuinhuoneiden ovien sijoituksissa on ristiriitaisuuksia ja ikkunat puuttuvat kokonaan myös kalustetuista pohjista, mikä vaikeuttaa plaanien lukua. Tekijä on esittänyt vakuuttavasti runkoratkaisun joustavuuden varioimalla asuntoratkaisuja monipuolisesti.

Ehdotus täyttää pääosin asetetut energiatehokkuustavoitteet (luokka B) ja on tarkastelussa parhaimmista. Suunnitelma on laajuudeltaan asemakaavan mukainen ja tehokkuudeltaan alittaa ohjelman mukaiset tavoitteet. Asuntojen kokonaismäärä on 119 ja keskipinta-ala 51,6 m²

4.4

Ehdotus 4 nimimerkki ”Livian puutarha”

Ehdotuksessa asemakaavan kirjainta ja henkeä on noudatettu harkitusti tuntien ympäristön ja ottaen sen huomioon. Lopputulos on ehjä, lähes virheetön ja ammattitaitoisen hallittu sekä mittakaavaltaan että arkkitehtuuriltaan, mutta sen heikkous on tietynlainen varovaisuus ja varmuus – suunnitelma ei tarjoa uusia kaupunkikuvallisia oivalluksia tai yllätyksiä, jotka toisivat uusia asemakaavaa tulkitsevia ja paikan identiteettiä kehittäviä elementtejä. Rakennusmassojen kehä on yhtenäinen, muttei juuri reagoi kaavan tarjoamiin kaupunkirakenteen aksentteihin. Agronominraitin ja Agronominkadun risteyksessä rakennuksista jää kaipaamaan voimakkaampaa aukiota tukevaa korostusta. Sinänsä yksityiskohdissaan hyvin suunnitellut kattokerroksen saunatilamassat terasseineen tuntuvat jäävän myös huomaamattomiksi ja sivuosaan kaupunkikuvassa. Julkisivujen arkkitehtuuri on ehjää, mutta tavanomaista ja siitä puuttuu vahva karakteri. Korttelin väriyty on perusteltu, mutta esitetyt värisävyt – erityisesti perspektiivikuvissa – eivät vakuuta. Esitystapa ei kaikilta osin tue ehdotuksen hyviä ominaisuuksia.

Tekijä on kilpailussa ainoa, jossa pihan arvo osana korttelin asumismiljöötä on ymmärretty siinä määrin, että pihan sisältöön ja ilmeeseen on vakavasti paneuduttu. Pihasuunnitelma ja korttelin kasvillisuus on tutkittu huolella ja suorastaan nostettu ehdotuksen teemaksi ja tunnukseksi. Ehdotuksessa muodossa piha on ansiokas ja muodostuu korttelia kokoavaksi viihtyisäksi olohuoneeksi ja oleskelukeitaaksi kuten tekijä on selostuksessa tavoitteitaan kuvannut. Piha on lisäksi myös osallistumiseen ja toimintaan aktiiviva. Hulevesien johtaminen on ratkaistu oivaltavasti hyödyntäen vettä osana pihakokonaisuutta. Pihan ja korttelin ympäristön ulkotilojen korkomaailma ja esteettömyys on tutkittu huolellisesti. Ehdotuksen erityisansio on vakava paneutuminen asuinympäristön esteettömyyteen suunnitelman kaikilla osilla.

Yhteistilojen, erityisesti kerhotilan ja pesulan sijoitus tukee pihasuunnitelmaa ja lisää toiminnallista monipuolisuutta, joskin pienehkö kerhotilan jakaminen kahteen huoneeseen tuntuu tarpeettomalta. Monitoimitilan ulottaminen läpi rakennusrungon myös pihan puolelle olisi antanut lisämahdollisuuksia tilan käyttöön. Esitetyssä muodossa monitoimitila on pikemminkin vain liiketilan laajentuma. Kattokerroksen saunatilat ovat väljät ja viihtyisät ja hyvin valoisiin ilmansuuntiin suunnatut. Laajat terassit tarjoavat asukkaille monipuoliset käyttömahdollisuudet.

Porrashuoneet ovat väljät ja valoisat. Sisäänkäynnit on avattu johdonmukaisesti pihalle, mutta ne ovat turhankin huomaamattomia ja arkisia. Varastotilat on sijoitettu sisäänkäyntien läheisyyteen ja niiden saavutettavuus on hyvä. Liikkumisen apuvälineille on varattu porrasaulojen läheisyyteen väljät tilat, mikä myös osaltaan helpottaa esteettöntä liikkumista. Halkaistun asuntorungon asuntoja syöttävät keskikäytävät asuinkeroksissa ovat pitkiä ja ne jäävät paikoin pimeiksi ja ikäviksi huolimatta käytäville avatuista syvistä valokuiluista. Kuilut ovat sinänsä tilallisesti dramaattisia ja jännittäviä.

Asuntoratkaisun perustana ovat toistuvat keskikäytävälliset asuntolamellit, joita on varioitu suuntauksen ja lamellin vaihtelevan pituuden mukaan. Asunnot ovat huolella tutkittuja ja pääosin oikein mitoitettuja, mutta runkoratkaisusta johtuen avautuvat vain yhteen suuntaan ja osa asunnoista epäedulliseen suuntaan sekä valonsaannin että näkymien suhteen. Ulkoseinän suuntaisina ne kuitenkin saavat riittävästi valoa kaikkiin tiloihinsa, myös keittotiloihin. Osa eteistiloista on niukkoja. Osassa asunnoista, esim. tyypissä D, asunnon sisäänkäynti on ajautunut nurkkaan ja yhteys asuinhuoneisiin on mutkikas ja tuhmaileva. Esitetyt asuntovariaatiot ovat toimivia. Parvekkeet ovat sopuisia asunnon kokoon nähden ja muodoltaan hyvin kalustettavia. Pihasuunnitelmassa on maantasoasuntojen asuntopihojen yksityisyys otettu huomioon suojaavan vihervyöhykkeen avulla.

Ehdotus täyttää pääosin asetetut energiatehokkuustavoitteet (luokka B) ja on tarkastelussa hyvää keskiluokkaa. Suunnitelma ylittää niukasti asemakaavan mukaisen rakennusoikeuden ja on tehokkuudeltaan keskitasoa. Asuntojen kokonaismäärä on 119 ja keskipinta-ala 51,6 m².

4.5

Ehdotus 5 nimimerkki ”Letkajenkka”

Ehdotus muodostuu kolmesta poimuttuvasta rakennuslamellista, jotka on kytketty toisiinsa saunojen vilvoitteluterassein ja asuntokerroksissa suurempien asuntojen muodostamin ulokkein. Korttelikokonaisuus on korostetun yhtenäinen, mutta samalla säännöllisesti poimuttuva lamellirunko jakautuu pienempiin osiin luoden Viikin ilmeeseen hyvin soveltuvaa pienimittakaavaista kaupunkikuvaa. Ehjä räystäslinja sekä sisään vedetyt ja rakennusvolyyymiin integroidut parvekkeet tekevät kokonaisuudesta ehdotuksen ”Sr.” tavoin Viikkiin sopivan esikaupunkimaisen. Rakennusten julkisivut ovat taitavan elegantit ja vähäeleiset ja päätyjen voimakkaat rapatut väripinnat antavat korttelille vahvan karakterin. Suurten väripintojen hallitseva asema vaatii suurta harkintaa värisuunnittelussa, mutta esitetyssä muodossa aihe on lupaava ja tekijä on hallinnut välineensä.

Yhtenäinen rakennusketju katkeaa luontevasti Agronominraitin ja Agronominkadun risteyksessä muodostaen asemakaavan mukaisen aukion. Tila on suhteikas ja sitä tukevat kulmaukseen sijoittuva liiketila ja pihan sisääntulon yhteyteen sijoittuva kerhotila, mutta aukiota reunustava 1. kerroksen asunto ulkotiloineen on liian julkisessa paikassa. Aukiota rajaavien päätyjen väripinnat nostavat aukiotilan esiin kaupunkitilassa.

Monitoimitila on komea korttelia kokoava yhteistila, joka sijoittuu kauniisti pihan äärelle. Yhteistilat on sijoitettu luontevasti pihan ympärille sen toiminnallisuutta tukien, mutta tilojen väliin jäävät varastot ja porras heikentävät jossakin määrin niiden toiminnallista liittymistä toisiinsa ja sen tuomaa joustavuutta. Pesulan paikkaa tulisi vielä harkita. Monitoimitilan aula avautuu kadun suuntaan korttelin ”pääsisäänkäyntinä ja tekijä on kytkenyt aulaan mielenkiintoisella tavalla myös yhteysmahdollisuuden palvelukeskukseen. Kaksi Agronominkadun ylitystä sijoittuu kuitenkin liian lähelle toisiansa. Aukioon liittyvä yhteys on kaupunkirakenteen kannalta luontevampi. Liiketila

toimii yhtenä kokonaisuutena ja on jaettavissa pienempiin yksiköihin. Saunat on yleisestä linjasta poikkeavasti ja kiinnostavasti sijoitettu toiseen kerrokseen ja niiden terassitilat ovat miellyttävän väljät, joskin ne ovat asuntojen keskellä häiriöalttiita ja vaativat lisäpohdintaa suojauksen suhteen. Saunat ovat hyvin saavutettavat lukuun ottamatta luoteislamellia, josta sisäyhteys saunaan on monimutkainen.

Pihatila jää rakennusmassojen poimuttumisesta ja rakennusrunkojen syvyydestä johtuen pienehköksi. Pihan toiminnot ja ilme on ehdotuksessa jätetty vähälle huomiolle ja suunnitelmassa on lähinnä esitetty liikenteelliset pääreitit, jotka vievät valtaosan tilasta. Ehdotus vaatii tältä osin huomattavaa kehittämistä.

Tekijä on ainoana kilpailussa (ohjelman vastaisesti) hyödyntänyt tontin kaltevuutta ja sijoittanut tiloja kellariin. Huonoista perustus- ja pohjavesiolosuhteista huolimatta vain osin maan alle sijoittuvana kellari on sekä teknisesti että taloudellisesti mahdollinen. Sen kiistattomana etuna on maantasokerroksen vapautuminen väestönsuojista ja varastotiloista, mutta ratkaisu nostaa pihaa ja 1. kerrosta jonkin verran ylöspäin aiheuttaen esteettömyyden kannalta haasteellisia ratkaisuja, kuten monitoimitilan juhlava ramp-
pisommitelma ja jyrkähkö luiska Apteekkarinkadulta pihalle osoittavat. Kellariin sijoittuvat irtaimistovarastot ajautuvat etäälle osasta asuntoja. Edellä mainituista puutteista huolimatta ajatus on oivaltava ja hyvä, pääosin onnistuneesti ratkaistu ja jatkotutkimisen arvoinen.

Porrashuoneet sijoittuvat pihan puolelle syvennyksiin, joiden puuverhous on lämmin, julkisivuja jäsentävä ja sisäänkäyntejä osoittava materiaaliratkaisu. Porrashuoneet ovat valoisia, mutta asuinkerroksissa pitkiksi venyvät käytävät jäävät paikoin päistään pimeiksi. Asunnot ovat perusratkaisuiltaan hyvin toimivia ja kalustettavuutta ajatellen hyvin mitoitettuja ja tarjoavat massan poimuttumisen ja sisään vedettyjen parvekkeiden avulla useampaan suuntaan avautuvia näkymiä. Tekijä on oivaltavasti käyttänyt rakennusmassan poimutusta hyväkseen myös suuremmissa asuntoplaaneissa, jotka avautuvat kahteen suuntaan. Idea vaatii kuitenkin jatkokehittelyä: parvekkeiden taakse jäävät keittiö- ja olohuonetilat ovat varjoisia ja syvennykseen jäävien parvekkeiden valonsaanti ja näkymät ovat niukat. Osassa suuremmista asunnoista eteiset ovat ahtaita ja ajautuneet asunnon nurkkaan muodostaen mutkikkaita yhteyksiä.

Ehdotus täyttää pääosin asetetut energiatehokkuustavoitteet (luokka B) ja on tarkastelussa hyvää keskiluokkaa. Suunnitelma ylittää niukasti asemakaavan mukaisen rakennusoikeuden ja on tehokkuudeltaan ehdotusten parhaimmista. Kustannusvertailun perusteella ehdotus asettuu hyvin lähelle tavoitetasoa ja edustaa myös siten parhaimmista. Asuntojen kokonaismäärä on 121 ja keskipinta-ala 51,2 m².

5 KILPAILUN TULOS

5.1 Kilpailun ratkaisu

Arviointiryhmä päätti yksimielisesti asettaa kilpailussa ensimmäiselle sijalle ehdotuksen nimimerkki ”**Letkajenkka**”, joka kokonaisratkaisultaan ja arkkitehtuuriltaan on korkeatasoinen ja ehjä ja tulkitsee asemakaavaa tuoreella ja luontevalla tavalla. Ehdotus sisältää myös oivaltavia yksityiskohtia ja joitakin rohkeita ratkaisuja.

Muita kilpailuehdotuksia ei asetettu paremmuusjärjestykseen, mutta voittajan lisäksi esiin nousevat nimimerkit ”Sr.”, jonka kaunis kaupunkikuvallinen ratkaisu ja eläytyvät yhteistilat ansaitsevat maininnan sekä ”Livian puutarha”, joka on monelta osin hallittu ja tutkittu ehdotus ja jossa ainoana kilpailussa on täysipainoinen ja hieno pihasuunnitelma.

5.2

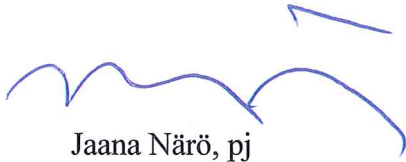
Arviointiryhmän suositus jatkotoimenpiteiksi

Arviointiryhmä suosittaa, että jatkosuunnittelu käynnistetään ensimmäiselle sijalle asetetun ehdotuksen ”Letkajenkka” pohjalta ja suunnittelutehtävä annetaan ehdotuksen tehneelle toimistolle.

Jatkosuunnittelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin asioihin:

- pihaa tulee kehittää siten, että se kytkeytyy paremmin sitä reunustaviin yhteistiloihin ja toimii korttelin kokoavana ja yhteisöllisyyttä tukevana ulko-oleskelu- ja toimintatilana
- esteettömyyden toteutuminen ulkotiloissa ja sisäänkäynneissä ja luiskakaltevuuksien määräystenmukaisuus tulee varmistaa
- kerhohuoneen ja monitoimitilan välistä toiminnallista yhteyttä tulee kehittää
- pesulan paikkaa tulee tarkistaa
- saunojen terasseja tulee kehittää huomioiden niiden vaatiman näkösuojauksen
- 3h+k asuntojen olohuone- ja keittiötilojen valaistusolosuhteisiin ja parvekkeiden auringonvalon saantiin tulee kiinnittää huomiota
- aukion laidalla 1. kerroksessa sijaitseva asunto tulee poistaa / muuttaa yhteistilaksi
- pimeiksi jäävien porrastasokäytävien viihtyisyyttä / väljyyttä tulee pyrkiä lisäämään.

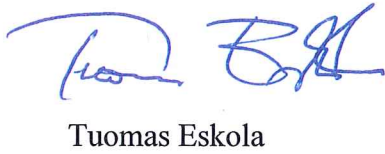
Helsingissä 18.8.2010

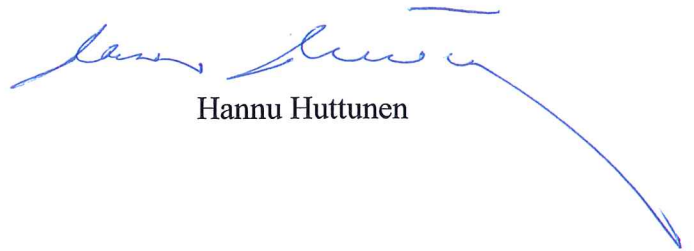
Jaana Närö, pj

Riitta Asikanius

Tuomas Eskola

Hannu Huttunen

Markku Koskinen

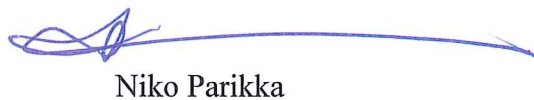
Anne Kostianen

Seppo Lamminen

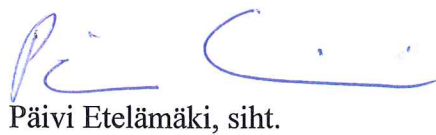
Kauko Nyroos

Niko Parikka

Heikki Rinne

Päivi Etelämäki, siht.

5.4

Ehdotusten tekijät

Kilpailun voittaja:

Ehdotus 5, nimimerkki ”LETKAJENKKA”

Tekijät: Arkkitehdit Kirsi Korhonen ja Mika Penttinen Oy /
Kirsi Korhonen, arkkitehti SAFA
Mika Penttinen, arkkitehti SAFA

Avustajat: Hannele Eriksson-Anttilainen, arkkitehti SAFA
Hannu Jebens, arkkitehti
Julius Jääskeläinen, arkkitehti SAFA
Jukka Leiwo, arkkitehti SAFA
Miia Nieminen, arkkitehti SAFA

Maisemasuunnittelu:
Marja Mikkola, arkkitehti SAFA

Muut ehdotukset, joita ei asetettu paremmuusjärjestykseen:

Ehdotus 1, nimimerkki ”Sr.”

Tekijät: Playa Arkkitehdit Oy (tekijänoikeudet) /
Veikko Ojanlatva, arkkitehti SAFA
Tuukka Vuori, arkkitehti SAFA
Johanna Ojanlatva, arkkitehti SAFA
Ulla Seppä, arkkitehti SAFA
Tuomas Raikamo, ark. yo

Avustaja: Risto Wikberg, taiteen kandidaatti

Ehdotus 2, nimimerkki ”KOTIKULMAT”

Tekijät: Kirsti Sivén & Asko Takala arkkitehdit Oy (tekijänoikeus) /
Kirsti Sivén, arkkitehti SAFA
Asko Takala, arkkitehti SAFA

Työryhmä: Päivi Anttila, arkkitehti SAFA
Jonas Malmberg, arkkitehti SAFA
Tuula Nurmi, arkkitehti SAFA
Tatu Pärssinen, arkkitehti SAFA
Alex Torres, arkkitehti
Heidi Turunen, arkkitehti
Annika Väisänen, arkkitehti SAFA

Ehdotus 3, nimimerkki ”Niitty-Villa”

Tekijä: Arkkitehtitoimisto Brunow&Maunula /
Anna Brunow, arkkitehti SAFA

Avustajat: Hanna Myöhänen, arkkitehti SAFA
Tuula Koljonen, arkkitehti
Anni Vanha-Patokoski, arkkitehti yo
Simo Anttilainen, arkkitehti SAFA

3D-kuvat: Adactive Oy / Arttu Hyttinen, Tom Kraappa

Ehdotus 4, nimimerkki "LIVIAN PUUTARHA"

Tekijät: Arkkitehtiryhmä A6 Oy /
Eeva Kilpiö, arkkitehti SAFA
Jukka Linko, arkkitehti SAFA
Tapio Saarelainen, arkkitehti SAFA
Jaakko Sutela, arkkitehti SAFA

Avustajat: Heidi Antikainen, rakennusarkkitehti
Samuli Ellä, rakennusarkkitehti, arkkit. yo
Jyri Haukkavaara, arkkitehti SAFA
Jukka Kähkönen, arkkitehti
Liisa Noponen, rakennusarkkitehti

Maisemasuunnittelu:
LOCI maisema-arkkitehdit Oy /
Pia Kuusiniemi, maisema-arkkitehti MARK
Milla Hakari, maisema-arkkitehti MARK
Krista Muurinen, maisema-arkkitehti MARK
Janne Saario, maisema-arkkiteht. yo

3D toteutus: Adactive Oy / Jari Lantiainen, arkkitehti SAFA